

et populistisk løfte, som den gav i valgkampen, men som ikke løser nogen som helst problemer. Regeringen er oven i købet kommet så langt i selverkendelse, at den inden for de seneste par dage har erkendt, at dens økonomiske politik overhovedet ikke hænger sammen, hvis den ikke får så og så mange ekstra i arbejde inden for de kommende år. Men har vi fået nogen bud på, hvordan det skal kunne lade sig gøre? Nej! Og det forslag, som vi behandler i dag, trækker i den forkerte retning.

Kl. 17.50

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede taler i, at det er et helt forkert forslag, som går i den forkerte retning. Jeg kan til nød være enig med regeringen i, at det er vigtigt at sænke skatten på arbejde, men forslaget gør jo muligheden for at sænke skatten på arbejde mindre, fordi man sænker skatten på noget andet.

Vi var tidligere i debatten inde på, at vi bliver nødt til at finde ud af at fastholde og øge beskatningen på de immobile aktiver og de immobile fortjenester her i landet i det omfang, det kan lade sig gøre. Det er simpelt hen for populistisk, og det var også så populistisk, at de nuværende regeringspartier tabte valget i 1998 på ideen om at fjerne ejendomsværdibeskatningen. Befolkningen gennemskuede jo på et eller andet tidspunkt, at det simpelt hen ikke var realistisk at tro, at det kunne lade sig gøre, uden at det kom til at koste noget.

Nu kan vi jo så diskutere, om et skattestop koster noget, og jeg må sige, at vi har sandelig set i den senere tid, hvad det koster på forskellig måde. Det koster rigtig mange nedskæringer rundt omkring, og det koster en masse for befolkningen, når man får gode ideer. Men lad det nu være.

Der er også noget helt andet, noget meget upraktisk: Hvor længe skal det vare? Hvor længe skal vi fastholde en beskatning, der er begrundet i 2001-vurderinger? For det første ved vi jo, at der er urimeligheder i ejendomsvurderingerne, at nogle er for høje og andre for lave, men de urimeligheder fastholder man jo. Hvis man gennemførte en vurdering, som man gjorde tidligere, hvor der trods alt en gang imellem var mulighed for nogle omvurderinger, altså at man skiftede lidt retning i stedet for bare at foretage procentvise reguleringer op og ned i et område, fik man dog en gang imellem rettet op på nogle skævheder, selv om det kunne gå i mange år.

Men nu bliver de skævheder fastholdt, og samtidig bliver de kapitaliseret. Det er jo helt klart, at et hus, der er lavt vurderet, vil alt andet lige kunne bære en højere pris, og omvendt vil et hus, der uheldigvis er blevet højt vurderet på et tidspunkt, nødvendigvis få en lavere handelsværdi. Sådan vil det jo være.

Det er noget helt andet med de nybyggerier. Når man bygger et nyt hus om 10 år, skal man have en eller anden omregningsfaktor til 2001-vurderingen, og det er dog for kunstigt. Det bliver mere og mere skævt, jo længere tid der går, og derfor må jeg spørge: Hvor længe skal det gå på den måde? Det er simpelt hen et dårligt forslag.

Det er simpelt hen også alt for populistisk at spørge folk, om de vil betale mindre i skat. Det er lige nøjagtig det samme som det med Storebæltstaksterne, som vi diskuterer i disse dage, for hvem vil ikke gerne betale mindre i skat? Men vi politikere har nu engang en forpligtelse til at tænke en lille smule mere overordnet, og det har man altså ikke gjort i forslaget her.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Skulle man alene sætte kursen efter de to sidste ærede talere, så det jo lidt broget ud for dette forslag, men alligevel er jeg i stand til at kunne sige tak for en positiv modtagelse af det.

Der er tale om et forslag, som har overordentlig stor værdi. Det er et væsentligt element i regeringens skattestop, det er et væsentligt element i bestræbelserne på at standse den skrue, som næsten føles uden ende, og som har været drejet gennem mange år, og det er et væsentligt element for at sikre trygheden i den danske befolkning.

Nogle har hæftet sig ved, om det vil få den ene eller den anden konsekvens for ejendomspriserne. Jeg vil gerne sige til den radikale ordfører, som i særlig grad var optaget af den problemstilling, at det, der i særlig grad interesserer folk, er jo ikke, om niveauet ligger på det ene eller det andet lag, nej, det er: Hvad koster det? Hvad koster det at bo i det hus, hvad kan jeg disponere med, hvad kan jeg regne med, hvad er min families situation ikke bare i dag, men om 2 år, om 5 år, om 10 år? Det er sådan nogle ting, som betyder meget for specielt unge menneskers etablering, og jeg må sige, at vi med dette forslag løser mange af disse spørgsmål.

Kl. 17.55

Jeg kender godt denne, jeg havde nær sagt, evindelige teoretiske, men meget interessante